

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Agenția Națională de Administrare Fiscală

Direcția Generală a Finanțelor
Publice Argeș

B-dul. Republicii nr. 118 Pitești
Tel : +0248 211511 / +0248 211838
Fax : +0248 216478
e-mail : Admin.PTAGJUDX01.AG@mfinante.ro

DECIZIA nr. 107/2010

Direcția generală a finanțelor publice Argeș a fost sesizată de Activitatea de inspecție fiscală – Serviciul inspecție fiscală persoane juridice 2 prin adresa nr. înregistrată la D.G.F.P. Argeș sub nr. cu privire la contestația formulată de S.C. SRL împotriva Deciziei de impunere nr.

Societatea contestă măsurile dispuse de organele de inspecție fiscală prin decizia sus menționată încheiată în baza raportului de inspecție fiscală nr. emis de Activitatea de inspecție fiscală Argeș - Serviciul inspecție fiscală persoane juridice 2 prin care s-a dispus virarea la bugetul general consolidat a sumei de lei reprezentând:

- lei – impozit pe profit;
- lei – majorări de întârziere aferente ;
- lei – impozit pe veniturile din salarii și asimilate salariilor;
- lei – majorări de întârziere aferente ;
- lei – contribuția individuală de asigurări sociale reținute de la asigurați;
- lei – majorări de întârziere aferente;
- lei – contribuția de asigurări sociale datorată de angajator;
- lei - majorări de întârziere aferente;
- lei – contribuția individuală de asigurări pentru somaj reținută de la asigurați;

- lei - majorari de intirziere aferente;
- lei – contributia de asigurari pentru somaj datorata de angajator;
- lei - majorari de intirziere aferente;
- lei – contributia pentru asigurari de sanatate retinuta de la asigurati;
- lei - majorari de intirziere aferente;
-lei – contributia pentru asigurari de sanatate datorata de angajator;
- lei - majorari de intirziere aferente;
- lei – contributia de asigurare pentru accidente de munca si boli profesionale datorata de angajator;
- lei - majorari de intirziere aferente;
- lei – contributii pentru concedii si indemnizatii de la apersoane juridice sau fizice;
- lei - majorari de intirziere aferente;
- lei – contributia angajatorilor la fondul de garantare pentru plata creantelor salariale;
-lei - majorari de intirziere aferente, precum si masurile dispuse prin Dispozitia nr.

Contestatia a fost depusa in termenul legal prevazut de art. 207 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

Directia generala a finantelor publice Arges constatand ca in speta sunt intrunite dispozitiile art. 205 si art. 209 lit. a din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, este competenta sa solutioneze pe fond contestatia formulata de S.C. SRL din Pitesti.

I.Prin contestatia formulata, societatea sustine ca organele de inspectie fiscala in mod eronat au apreciat ca veniturile obtinute in baza unor conventii civile sunt de natura veniturilor salariale calculind astfel un impozit sunplimentar pe veniturile din salarii in suma de lei ca diferenta intre impozitul de 16% si cel de 10% , precum si majorari de intirziere aferente in suma de lei.

De asemenea petenta arata ca la art. 52 din Codul fiscal se precizeaza intradevar impozitarea cu 16 % a veniturilor obtinute din activitatile desfasurate in baza convetiilor civile , dar numai in

situatia in care persoana respectiva opteaza pentru acest tip de impozit la data incheierii conventiei civile.

Totodata societatea sustine ca organele de inspectie fiscala in mod eronat au invocat ca baza legala pentru determinarea obligatiilor fiscale stabilite suplimentar prevederile art. 55 din Legea nr. 571/2003 deoarece acestea se refera la venituri din salarii si asimilate veniturilor din salarii , iar conform art. 154 din Codul muncii salariul reprezinta contraprestatia muncii depuse de un salariat in baza unui contract individual de munca.

Prin urmare S.C. SRL sustine ca veniturile din salarii sau avantajele de natura salariala sunt acelea obtinute in baza unui contract individual de munca incheiat conform dispozitiilor Codului muncii.

In sustinerea contestatiei contestatoarea arata ca la art. 55 alin. 2 din Codul fiscal se precizeaza clar tipurile de venituri considerate asimilate salariilor , toate rezultind din existenta unui contract individual de munca incheiat conform Codului muncii , dispozitii care nu pot fi aplicate in cazul conventiilor civile care sunt reglementate de art. 942-1222 din Codul civil.

De asemenea petenta precizeaza ca organele de inspectie fiscala au ignorat prevederile art. 52 alin. 1 lit. d , art. 78 alin. 1 lit. e , pct. 66 din Normele de aplicare a Codului Fiscal , apreciind in mod nelegal ca "exista numai activitati bazate pe contracte de munca".

Referitor la competenta in materie juridica a organelor de control , petenta invoca prevederile art, 94 din Codul de procedura fiscala , precizind ca stabilirea legalitatii sau calificarea juridica a conventiilor apartine instantei de judecata .

Prin urmare S.C. SRL sustine ca respectivele conventii incheiate de societate sunt legale, respectind conditiile universal valabile care stau la baza incheierii lor iar organele de inspectie fiscala in mod nelegal au calculat in sarcina sa obligatii suplimentare de plata in suma de lei reprezentind impozit pe profit, impozit pe veniturile din salarii si asimilate salariilor,contributia individuala de asigurari sociale retinute de la asigurati, contributia de asigurari sociale datorata de angajator,contributia individuala de asigurari pentru somaj retinuta de la asigurati,contributia de asigurari

pentru somaj datorata de angajator, contributia pentru asigurari de sanatate retinuta de la asigurat,contributia pentru asigurari de sanatate datorata de angajator,contributia de asigurare pentru accidente de munca si boli profesionale datorata de angajator,contributii pentru concedii si indemnizatii de la apersoane juridice sau fizice,contributia angajatorilor la fondul de garantare pentru plata creantelor salariale si majorari de intirziere aferente.

In concluzie, societatea solicita anularea Dispozitiei nr., a Deciziei de impunere nr. si a Raportului de inspectie fiscala nr. , pe care le considera nefondate.

II.Urmare verificarii efectuate de catre organele fiscale ale Activitatii de inspectie fiscala, s-au constatat urmatoarele:

Impozit pe venitul din salarii

In urma verificarilor efectuate, organele de inspectie fiscala au constatat ca in perioada 01.01.2005-31.12.2009 societatea a incheiat, conventii civile de prestari servicii in baza prevederilor Codului civil , cu o serie de persoane fizice ce aveau si calitatea de angajati ai contribuabilului cu contracte individuale de munca incheiate in baza prevederilor Codului Muncii, aprobat prin Legea nr. 53/2003.

Obiectul acestor conventii a constat in efectuarea de catre persoanele fizice in baza solicitarilor primite de la S.C. SRL contra unui onorariu stabilit a diverselor servicii respectiv identificarea clientilor pentru vnzarea vehiculelor oferite de societate , prestari de servicii pentru societate cuprinse si in obiectul de activitate principal sau secundar al contribuabilului constand in comerț cu autoturisme si autovehicule usoare, activitate service.

De asemenea organele de inspectie fiscala au constatat ca persoanele pentru care au fost incheiate atat contracte individuale de munca cit si contracte civile obtin venituri cu caracter continuu din ambele surse exemplificand contractul de munca nr.si contractul civil nr. , contractul de munca nr. si contractul civil nr., contractul de munca nr.si contractul civil nr.

Din analiza contractelor civile incheiate de societate cu diversi salariati si avind in vedere ca acesti salariati au stabilit un raport bine definit conform Codului Muncii respectiv contractul individual de munca , rezulta ca activitatea desfasurata de salariatii societatii nu este una efectuata intimplator, conjuctural si nu

indeplineste criteriile stabilite de prevederile legale in vigoare pentru a fi o activitate independenta ci dimpotriva imbraca caracterul unei activitati dependente asa cum este reglementata de prevederile pct. 67 din H.G. nr. 44/2004.

Avind in vedere cele precizate mai sus s-a constatat ca activitatea prestata de o parte din proprii angajați cu care societatea are incheiate contracte civile si contracte individuale de munca reprezinta o activitate dependenta si in conformitate cu prevederile art. 55 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare si pct. 67 din H.G. nr. 44/2004 potrivit carora veniturile obtinute din activitatile desfasurate in baza contractelor civile sunt venituri de natura salariala

Astfel, organele de inspectie fiscala au procedat la reîncadrarea sumelor plătite de S.C.SRL in baza contractelor civile incheiate cu o parte din proprii angajați si tratarea lor ca alte venituri, ca fiind venituri de natura salariala, suplimentandu-se baza de calcul a veniturii brut din salarii realizat lunar de fiecare beneficiar de astfel de venituri de natura salariala .

Prin urmare , organele de inspectie fiscala au stabilit in sarcina petentei in conformitate cu prevederile art. 57 alin. 2 lit a din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare, obligatii suplimentare de plata reprezentind impozit pe veniturile din salarii in suma de lei si majorari de intirziere aferente in suma de lei.

Contribuția la asigurările sociale de stat datorata de angajator

Perioada supusa inspectiei fiscale: 01.01.2005 – 28.02.2010

Organele de inspectie fiscală au constatat că societatea nu a inclus în baza de calcul a acestei contribuții suma de lei ce constituie drepturi salariale obtinute in baza contractelor civile așa cum s-a analizat la capitolul impozit pe venitul din salarii.

Astfel in conformitate cu prevederile art.24 din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificarile si completarile ulterioare, organele de inspectie fiscală au procedat la stabilirea in sarcina petentei a contribuției suplimentare la asigurările sociale datorată de angajator în sumă de lei.

Pentru neachitarea la termen a contribuției suplimentare la asigurările sociale datorată de angajator conform prevederilor Legii nr. 210/2005 și O.G. nr. 92/2003 au fost calculate majorări de întârziere aferente în sumă de lei.

Contribuția individuală la asigurările sociale de stat

Perioada supusa inspecției fiscale: 01.01.2005 – 28.02.2010

Organele de inspecție fiscală au constatat că societatea nu a inclus în baza de calcul a acestei contribuții suma de lei ce constituie drepturi salariale obținute în baza contractelor civile așa cum s-a analizat la capitolul impozit pe venitul din salarii.

Astfel în conformitate cu prevederile art. 23 alin. 1 din Legea nr.19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare, organele de inspecție fiscală au procedat la stabilirea în sarcina petentei a contribuției suplimentare la asigurările sociale datorată de angajați în sumă de lei.

Pentru neachitarea la termen a contribuției suplimentare la asigurările sociale datorată de angajați conform prevederilor Legii nr. 210/2005 și O.G. nr. 92/2003 au fost **calculate** majorări de întârziere aferente în sumă de.....lei.

Contribuția de asigurări pentru somaj datorată de angajator

Perioada supusa inspecției fiscale: 01.01.2005 – 28.02.2010

Organele de inspecție fiscală au constatat că societatea nu a inclus în baza de calcul a acestei contribuții suma de lei ce constituie drepturi salariale obținute în baza contractelor civile așa cum s-a analizat la capitolul impozit pe venitul din salarii.

Astfel în conformitate cu prevederile art. 26 din Legea nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru somaj și stimularea ocupării forței de muncă, cu modificările și completările ulterioare, organele de inspecție fiscală au procedat la stabilirea în sarcina petentei a contribuției suplimentare de asigurări pentru somaj datorată de angajator în sumă de lei.

Pentru neachitarea la termen a contribuției suplimentare de asigurări pentru somaj datorată de angajator conform prevederilor

Legii nr. 210/2005 si O.G. nr. 92/2003 au fost **calculate** majorări de întârziere aferente în sumă de lei.

Contribuția individuala de asigurări pentru somaj

Perioada supusa inspecției fiscale: **01.01.2005 – 28.02.2010**

Organele de inspecție fiscală au constatat că societatea nu a inclus în baza de calcul a acestei contribuții suma de lei ce constituie drepturi salariale obtinute in baza contractelor civile așa cum s-a analizat la capitolul impozit pe venitul din salarii.

Astfel in conformitate cu prevederile art. 27 din Legea nr. 76/2002 privind sistemul asigurarilor pentru somaj si stimularea ocuparii fortei de munca, cu modificarile si completarile ulterioare, organele de inspecție fiscală au procedat la stabilirea in sarcina petentei a contribuției suplimentare de asigurări pentru somaj datorată de asigurați în sumă de lei.

Pentru neachitarea la termen a contribuției suplimentare de asigurări pentru somaj datorată de asigurați conform prevederilor Legii nr. 210/2005 si O.G. nr. 92/2003 au fost **calculate** majorări de întârziere aferente în sumă de lei.

Contribuția de asigurări sociale de sănătate datorata de angajator

Perioada supusa inspecției fiscale: **01.01.2005 – 28.02.2010**

Organele de inspecție fiscală au constatat că societatea nu a inclus în baza de calcul a acestei contribuții suma de lei ce constituie drepturi salariale obtinute in baza contractelor civile așa cum s-a analizat la capitolul impozit pe venitul din salarii.

Astfel in conformitate cu prevederile art. 258 din Legea nr.95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificarile si completarile ulterioare, organele de inspecție fiscală au procedat la stabilirea in sarcina petentei a contribuției suplimentare de asigurări sociale de sanatate datorată de angajator în sumă de lei.

Pentru neachitarea la termen a contribuției suplimentare de asigurări sociale de sanatate datorată de angajator conform

prevederilor Legii nr. 210/2005 si O.G. nr. 92/2003 au fost **calculate** majorări de întârziere aferente în sumă de lei.

Contribuția individuala la asigurările sociale de sănătate

Perioada supusa inspecției fiscale: **01.01.2005 – 28.02.2010**

Organele de inspecție fiscală au constatat că societatea nu a inclus în baza de calcul a acestei contribuții suma de lei ce constituie drepturi salariale obtinute in baza contractelor civile așa cum s-a analizat la capitolul impozit pe venitul din salarii.

Astfel in conformitate cu prevederile art. 257 alin. 2 din Legea nr.95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificarile si completarile ulterioare, organele de inspecție fiscală au procedat la stabilirea in sarcina petentei a contribuției suplimentare de asigurări sociale de sanatate datorată de asigurați în sumă de lei.

Pentru neachitarea la termen a contribuției suplimentare de asigurări sociale de sanatate datorată de asigurați conform prevederilor Legii nr. 210/2005 si O.G. nr. 92/2003 au fost calculate majorări de întârziere aferente în sumă de lei.

Contribuția de asigurare pentru accidente de munca si boli profesionale

Perioada supusa inspecției fiscale: **01.01.2005 – 28.02.2010**

Organele de inspecție fiscală au constatat că societatea nu a inclus în baza de calcul a acestei contribuții suma de lei ce constituie drepturi salariale obtinute in baza contractelor civile așa cum s-a analizat la capitolul impozit pe venitul din salarii.

Astfel in conformitate cu prevederile art. 101 alin. 1 din Legea nr. 346/2002 privind asigurarea pentru accidente de muncă și boli profesionale, cu modificarile si completarile ulterioare, organele de inspecție fiscală au procedat la stabilirea in sarcina petentei a contribuției suplimentare de asigurare pentru accidente de munca si boli profesionale datorată de angajator în sumă de lei.

Pentru neachitarea la termen a contribuției suplimentare de asigurare pentru accidente de munca si boli profesionale datorată

de angajator conform prevederilor Legii nr. 210/2005 si O.G. nr. 92/2003 au fost calculate majorări de întârziere aferente în sumă de lei.

Contribuția la fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale

Perioada supusa inspecției fiscale: **01.01.2007 – 28.02.2010**

Organele de inspecție fiscală au constatat că societatea nu a inclus în baza de calcul a acestei contribuții suma de lei ce constituie drepturi salariale obtinute in baza contractelor civile așa cum s-a analizat la capitolul impozit pe venitul din salarii.

Astfel in conformitate cu prevederile art. 7 din Legea nr. 200/2006 privind constituirea și utilizarea Fondului de garantare pentru plata creanțelor salariale, cu modificarile si completarile ulterioare, organele de inspecție fiscală au procedat la stabilirea in sarcina petentei a contribuției suplimentare la fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale datorată de angajator în sumă de lei.

Pentru neachitarea la termen a contribuției suplimentare la fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale datorată de angajator conform prevederilor Legii nr. 210/2005 si O.G. nr. 92/2003 au fost calculate majorări de întârziere aferente în sumă de lei.

Contribuția la fondul pentru concedii si indemnizații datorată de angajator

Perioada supusa inspecției fiscale: **01.01.2005 – 28.02.2010**

Organele de inspecție fiscală au constatat că societatea nu a inclus în baza de calcul a acestei contribuții suma de lei ce constituie drepturi salariale obtinute in baza contractelor civile așa cum s-a analizat la capitolul impozit pe venitul din salarii.

Astfel in conformitate cu prevederile art. 6 din O.U.G. nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate , cu modificarile si completarile ulterioare, organele de inspecție fiscală au procedat la stabilirea in sarcina petentei a contribuției suplimentare pentru concedii si indemnizatii datorată de angajator în sumă de lei.

Pentru neachitarea la termen a contribuției suplimentare pentru concedii și indemnizații datorată de angajator conform prevederilor Legii nr. 210/2005 și O.G. nr. 92/2003 au fost calculate majorări de întârziere aferente în sumă de lei.

Referitor la impozitul pe profit, organele de inspecție fiscală au constatat că în anul 2006 societatea a înregistrat direct pe cheltuieli valoarea costurilor de proiectare în sumă de lei aferente construcției “Spatiu de prezentare și desfășurare autoturisme și service auto”.

Astfel în conformitate cu prevederile art. 19 alin. 1 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscală cu modificările și completările ulterioare, organele de inspecție fiscală au stabilit că societatea a dedus nejustificat cheltuieli în sumă de lei, valoare care trebuia înregistrată în contul 231 și recuperată pe măsura amortizării mijlocului fix, fapt pentru care au procedat la stabilirea unui impozit pe profit suplimentar în sumă delei.

Pentru neachitarea în termen a impozitului pe profit stabilit suplimentar în sumă de lei organele de inspecție fiscală au procedat la calculul majorărilor de întârziere aferente în sumă de lei.

III.Prin referatul nr. întocmit de Activitatea de inspecție fiscală – Serviciul inspecție fiscală persoane juridice 2 se propune respingerea ca neîntemeiată a contestației formulate de S.C. SRL.

IV.Luând în considerare constatările organelor de control, motivele invocate de contestatoare, documentele existente la dosarul cauzei, coroborate cu prevederile actelor normative în vigoare se rețin următoarele:

1. Referitor la impozitul pe veniturile din salarii și asimilate salariilor în sumă delei, cauza supusă soluționării Direcției generale a finanțelor publice Argeș prin Biroul soluționare contestații este să se pronunțe dacă sumele achitate angajaților proprii în baza contractelor civile se includ în baza de impozitare a veniturilor din salarii și asimilate salariilor în condițiile în care aceste contracte civile au fost încheiate cu persoane ce au și calitatea de

angajat cu contract individual de munca pentru prestari de servicii ce fac parte din obiectul activitatii desfasurata de societate .

In fapt, in perioada 01.01.2005-31.12.2009, societatea a incheiat contracte civile, in baza prevederilor Codului civil, cu persoane fizice ce aveau si calitatea de angajați ai contribuabilului cu contracte individuale de munca incheiate in baza prevederilor Codului Muncii, aprobat prin Legea nr.53/2003.

Obiectul acestor contracte a constat in efectuarea de către persoanele fizice in baza solicitărilor primite de la S.C. SRL contra unui onorariu stabilit a diverselor servicii respectiv identificarea clientilor pentru vnzarea vehiculelor oferite de societate , prestari de servicii pentru societate cuprinse si in obiectul de activitate principal sau secundar al contribuabilului constand in comert cu autoturisme si autovehicule usoare, activitate service auto.

Organele de inspectie fiscala au constatat ca onorariile achitate in baza Conventiilor civile sunt venituri de natura salariala intrucat serviciile ce fac obiectul contractelor civile fac parte din obiectul de activitate principal sau secundar al societatii iar Codul muncii impune ca orice activitate de munca sa fie prestata in temeiul unui contract individual de munca avand dispozitii derogatorii fata de dreptul comun astfel ca, au procedat la suplimentarea bazei de calcul a impozitului pe salarii prin cumularea acestor venituri din onorarii cu veniturile salariale si au calculat in consecinta o diferenta de impozit pe venitul din salarii corespunzator acestor venituri in suma de lei.

Organele de inspectie fiscală au constatat ca procedand astfel, prin incheierea acestor contracte civile, societatea a transformat in venituri din activitati independente, o parte din veniturile salariale obținute suplimentar de unii din angajații societatii intrucat activitatile pentru care au fost incheiate contractele respective se incadreaza in criteriile care definesc activitatile dependente asa cum sunt definite la punctul 67 din HG nr. 44/2004 si ca nu sunt indeplinite nici unul din criteriile care definesc existenta desfasurarii unor activitati independente potrivit punctului 19 din HG nr. 44/2004, cu modificarile si completarile ulterioare, cu consecinta diminuarii obligatiilor fiscale datorate bugetului general consolidat constand in impozit pe veniturile din salarii, contributi sociale de stat, somaj, sanatate, accidente de munca si boli profesionale, fondul de garantare a creantelor salariale si au procedat la stabilirea obligatiilor fiscale suplimentare datorate de societate in baza actelor normative

care reglementează fiecare contribuție în parte și accesoriile aferente în cuantumul arătat mai sus.

In drept, potrivit art. 55 alin.1 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

“(1) Sunt considerate venituri din salarii toate veniturile în bani și/sau în natură obținute de o persoană fizică ce desfășoară o activitate în baza unui contract individual de muncă sau a unui statut special prevăzut de lege, indiferent de perioada la care se referă, de denumirea veniturilor ori de forma sub care ele se acordă, inclusiv indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă.”

De asemenea, potrivit art.55 alin.2 lit.k) din același act normativ:

(2) În vederea impunerii, sunt asimilate salariilor:

k) orice alte sume sau avantaje de natură salarială ori asimilate salariilor.”

Potrivit prevederilor legale sus menționate se reține că sunt considerate venituri din salarii toate veniturile în bani și/sau în natură obținute de o persoană fizică ce desfășoară o activitate în baza unui contract individual de muncă sau a unui statut special prevăzut de lege, iar în vederea impunerii sunt asimilate salariilor orice alte sume sau avantaje de natură salarială ori asimilate salariilor.

În speta sunt incidente și prevederile pct.67 și pct.68 din HG nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, care precizează :

“67. Veniturile de natură salarială prevăzute la art. 55 din Codul fiscal, denumite în continuare venituri din salarii, sunt venituri din activități dependente, dacă sunt îndeplinite următoarele criterii:

- părțile care intră în relația de muncă, denumite în continuare angajator și angajat, stabilesc de la început: felul activității, timpul de lucru și locul desfășurării activității;

- partea care utilizează forța de muncă pune la dispoziția celeilalte părți mijloacele de muncă, cum ar fi: spații cu înzestrare corespunzătoare, îmbrăcăminte specială, unelte de muncă și altele asemenea;

- persoana care activează contribuie numai cu prestația fizică sau cu capacitatea ei intelectuală, nu și cu capitalul propriu;

- plătitorul de venituri de natură salarială suportă cheltuielile de deplasare în interesul serviciului ale angajatului, cum ar fi indemnizația de delegare detașare în țară și în străinătate, și alte cheltuieli de această natură, precum și indemnizația de concediu de odihnă și indemnizația pentru incapacitate temporară de muncă suportate de angajator potrivit legii;

- persoana care activează lucrează sub autoritatea unei alte persoane și este obligată să respecte condițiile impuse de aceasta, conform legii.

68. Veniturile din salarii sau asimilate salariilor cuprind totalitatea sumelor încasate ca urmare a unei relații contractuale de muncă, precum și orice sume de natură salarială primite în baza unor legi speciale, indiferent de perioada la care se referă, și care sunt realizate din:

a) sume primite pentru munca prestată ca urmare a contractului individual de muncă, a contractului colectiv de muncă, precum și pe baza actului de numire:

- salariile de bază;

- sporurile și adaosurile de orice fel;

- indemnizații pentru trecerea temporară în altă muncă, pentru reducerea timpului de muncă, pentru carantină, precum și alte indemnizații de orice fel, altele decât cele menționate la pct. 3, având aceeași natură;

- recompensele și premiile de orice fel;

- sumele reprezentând premiul anual și stimulentele acordate, potrivit legii, personalului din instituțiile publice, cele reprezentând stimulentele acordate salariaților agenților economici;

- sumele primite pentru concediul de odihnă, cu excepția sumelor primite de salariat cu titlu de despăgubiri reprezentând contravaloarea cheltuielilor salariatului și familiei sale necesare în vederea revenirii la locul de muncă, precum și eventualele prejudicii suferite de acesta ca urmare a întreruperii concediului de odihnă;

- sumele primite în caz de incapacitate temporară de muncă;

- **orice alte câștiguri în bani și în natură, primite de la angajatori de către angajați, ca plată a muncii lor;**”.

Potrivit prevederilor legale de mai sus se retine ca organele de inspectie fiscala au reincadrat onorariile achitate de societatea contestatoare persoanelor fizice cu care aceasta a incheiat atat contracte civile cat si contract individual de munca, ca fiind venituri de natura salariala sau asimilate salariilor.

Argumentele avute in vedere au fost ca in baza contractelor civile s-au desfasurat activitati ce fac si obiectul activitatii principale al societatii, acestea fiind desfasurate si in baza contractului individual de muncă, potrivit Codului muncii ca personal anagajat.

Din documentele anexate la dosarul cauzei se reține ca potrivit contractelor individuale de munca, au fost stabilite atribuțiile postului pentru fiecare angajat unde se precizeaza timpul in care se desfașoară activitatea fiecaruia, - primele 8 ore fiind alocate desfașurării activității contractuale, iar in contractele civile se regasesc aceleași obligatii in realizarea sarcinilor ce sunt consemnate si in atribuțiile postului respectiv, conform contractelor individuale de muncă .

Astfel, pentru angajat a S.C. SRL in funcția de consultant vinzari la compartimentul show-room conform contractului individual de munca nr..... a fost incheiat si contractul civil nr. al carui obiect este “ identificarea clientilor pentru vnzarea vehiculelor auto oferite de firma S.C. SRL”, pentru angajat a S.C.SRL in funcția de inginer receptie la compartimentul service auto conform contractului individual de munca nr..... a fost incheiat si contractul civil nr..... al carui obiect este “ prestari servicii pentru S.C. SRL-publicitate”, pentru angajat a S.C. SRL in funcția de vopsitor la compartimentul service auto conform contractului individual de munca nr..... a fost incheiat si contractul civil nr..... al carui obiect este “ prestari servicii pentru S.C.SRL-publicitate” .

Din documentele existente la dosar se retine ca pentru cazurile in speța nu sunt indeplinite nici unul din criteriile care definesc existenta desfasurarii unor activitati independente de catre persoanele in cauza, potrivit pct. 19 din din HG nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare care stipuleaza ca :

19. Exerțitarea unei activități independente presupune desfășurarea acesteia în mod obișnuit, pe cont propriu și urmărind un scop lucrativ. Printre criteriile care definesc preponderent existența unei activități independente sunt: libera alegere a desfășurării activității, a programului de lucru și a locului de desfășurare a activității; riscul pe care și-l asumă întreprinzătorul; activitatea se desfășoară pentru mai mulți clienți; activitatea se poate desfășura nu

numai direct, ci și cu personalul angajat de întreprinzător în condițiile legii.

Astfel, se reține ca din contractele civile anexate în copie la dosarul cauzei nu rezulta îndeplinirea criteriilor care definesc existența unei activități independente pentru cazurile în speta, respectiv liberă alegere a programului de lucru, liberă alegere a locului de desfășurare a activității, activitatea să se desfășoare pentru mai mulți clienți, riscul pe care și-l asuma întreprinzătorul, deținerea unei autorizații etc. și ca aceste activități se încadrează în criteriile care definesc activitățile dependente în baza cărora se obțin venituri de natură salariale, așa cum sunt definite la punctul 67 din HG nr. 44/2004 citat mai sus, fiind stabilit felul activității, timpul de lucru, locul desfășurării activității, persoanele în cauză contribuind numai cu prestația fizică sau cu capacitatea intelectuală.

Prin urmare se reține că în mod legal organele de inspecție fiscală au considerat că aceste contracte civile simulează în fapt un contract de muncă individual, aceste venituri suplimentare fiind obținute în fapt în timpul normal de muncă, locul de desfășurare al activității fiind în incinta societății și a punctelor de lucru ale acesteia, iar activitatea desfășurată a fost exclusiv pentru societate contestatoare, aceasta sustragându-se astfel de la plata obligațiilor către bugetul general consolidat, în speta a impozitului pe veniturile din salarii, contribuțiilor sociale de stat, somaj, sanătate, accidente de muncă și boli profesionale, fondul de garantare a creanțelor salariale și drept urmare celor constatate au procedat la reincadrarea veniturilor obținute și la stabilirea obligațiilor fiscale suplimentare datorate de societate în baza actelor normative care reglementează fiecare contribuție în parte și accesorii aferente în cuantumul arătat mai sus.

Potrivit celor menționate mai sus se reține că societatea nu poate justifica criteriile avute în vedere la încheierea respectivelor contracte civile încheiate cu proprii angajați în scopul coordonării și maximizării comerțului cu autoturisme și autovehicule ușoare, persoanele fizice în cauză fiind angajate cu contract individual de muncă în vederea coordonării și desfășurării aceluiași obiective privind activitatea de bază a societății – comerț cu autoturisme și autovehicule ușoare (sub 3.5 tone) , cod CAEN 4511.

De asemenea, din contractele civile nu rezulta timpul alocat prestării serviciilor de către proprii angajați în condițiile în care aceleași servicii sunt efectuate în baza contractelor individuale de

munca pentru care persoanele angajate sunt remunerate in functie de numarul de ore stabilit prin contract individual de munca.

La art.10 din Legea nr.53/2003 privind Codul Muncii este reglementat contractul individual de munca:

“ Contractul individual de muncă este contractul în temeiul căruia o persoană fizică, denumită salariat, se obligă să presteze munca pentru și sub autoritatea unui angajator, persoană fizică sau juridică, în schimbul unei remunerații denumite salariu.”

Iar la art.88 din Codul muncii, se prevede ca pentru executarea unei sarcini precise și cu caracter temporar, denumită misiune de muncă temporară, **“și numai în următoarele cazuri:**

a) pentru înlocuirea unui salariat al cărui contract individual de muncă este suspendat, pe durata suspendării;

b) pentru prestarea unor activități cu caracter sezonier;

c) pentru prestarea unor activități specializate ori ocazionale.” angajatorul poate apela la un agent de muncă temporară **“societate comercială autorizată de Ministerul Muncii și Solidarității Sociale, care pune provizoriu la dispoziție utilizatorului personal calificat și/sau necalificat pe care îl angajează și îl salarizează în acest scop. Condițiile de înființare și funcționare, precum și procedura de autorizare a agentului de muncă temporară se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.”**

De asemenea potrivit art.101 din Codul muncii, modificat și completat prin OUG nr.65/2005 :

“ (1) Angajatorul poate încadra salariați cu program de lucru corespunzător unei fracțiuni de normă de cel puțin două ore pe zi, prin contracte individuale de muncă pe durată nedeterminată sau pe durată determinată, denumite contracte individuale de muncă cu timp parțial.

(4) Salariatul comparabil este salariatul cu normă întreagă al aceluiași angajator, care prestează aceeași activitate sau una similară cu cea a salariatului angajat cu contract individual de muncă cu timp parțial. Atunci când nu există un salariat comparabil se au în vedere dispozițiile din contractul colectiv de muncă aplicabil aceluși angajator sau dispozițiile legislației în vigoare.”

Potrivit prevederilor legale de mai sus se retine ca serviciile prestate de persoanele cu contract individual de munca pe baza contractelor civile nu sunt de natura ocazionala sau specializate si nu au caracter sezonier iar prestarile de servicii inscrise in aceste contracte fac obiectul activitatii principale si secundare desfasurate de societate respectiv comerțul cu autoturisme si autovehicule usoare, service auto.

Ca urmare, potrivit reglementarilor legale in vigoare privind munca prestata de persoane fizice, respectiv Codul muncii aprobat prin Legea nr.53/2003, se impune ca orice activitate de munca sa fie prestata in baza unui contract individual de munca, prin agent de munca temporara **sau in baza unui contract individual de munca cu timp partial "care prestează aceeași activitate sau una similară cu cea a salariatului angajat cu contract individual de muncă."**

Potrivit naturii serviciilor inscrise in contractele civile acestea sunt cele prevazute in obiectul principal si secundar de activitate al societatii, respectiv activitati de comercializarea a bauturilor ce nu au caracter sezonier, specializat sau ocazional si chiar in situatia in care acestea ar fi avut si caracter ocazional potrivit Codului muncii societatea ar fi trebuit sa apeleze la un agent de muncă temporară autorizat de Ministerul Muncii și Solidarității Sociale in vederea punerii la dispozitie, provizoriu de personal calificat/necalificat.

Astfel, in ceea ce priveste sustinerea contestatoarei potrivit careia conventiile au fost incheiate in baza Codului civil si nu conțin dispozitii care sa determine aplicabilitatea Codului muncii iar "legalitatea sau calificarea juridica a conventiilor apartine instantei de judecata" incheierea oricarui contract fiind libera potrivit principiului libertatii de vointa in materia contractelor atat timp cat nu contravine dispozitiilor legale imperative si ordinii publice nu se poate retine in solutionarea favorabila a contestatiei avand in vedere că potrivit art. 942 din Codul civil "*Contractul este acordul între două sau mai multe persoane spre a constitui sau a stinge între dânsii un raport juridic*" si, in principiu, incheierea oricarui contract este libera potrivit principiului libertatii de vointa in materia contractelor **insa acest principiu trebuie inteles ca nu este vorba de o libertate in general ci de o libertate pe care o conditioneaza si o determina viata sociala pe de o parte si dispozitiile cuprinse in normele legale pe de alta parte.**

Astfel, potrivit art.5 din Codul civil “Nu se poate deroga prin convenții sau dispoziții particulare*), la legile care interesează ordinea publică și bunele moravuri” or, potrivit dispozițiilor Legii nr. 53/2003 și Legii nr.571/2003, cu modificările și completările ulterioare, acte normative care prin domeniul de reglementare, interesează ordinea publică, **vointa legiuitorului a fost aceea de a impune o anumită conduită a agenților economici astfel încât partile să-și conformeze activitatea față de niste prevederi contractuale existente iar vointa juridică care stă la baza contractului trebuie să se circumscrie prevederilor legale mai sus invocate și nu să deroge de la acestea.**

Ca urmare, societatea nu poate să încheie contracte civile pentru aceleași servicii ce fac obiectul contractului individual de muncă și pentru care societatea nu poate demonstra caracterul specializat, sezonier sau temporar, servicii pentru care potrivit Codului muncii societatea avea încheiate și contracte **individuale de muncă** explicitarea normei legale fiind suficient de clară pentru participanții la viața economică.

Având în vedere că S.C. SRL nu a inclus în baza de calcul a impozitului pe veniturile din salarii veniturile obținute în baza contractelor civile de către persoanele angajate și în baza unui contract individual de muncă, se va face aplicarea prevederilor art. 57 alin. 2 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

“Impozitul lunar prevăzut la alin. (1) se determină astfel:

a) la locul unde se află funcția de bază, prin aplicarea cotei de 16% asupra bazei de calcul determinate ca diferență între venitul net din salarii, calculat prin deducerea din venitul brut a contribuțiilor obligatorii aferente unei luni, și următoarele:

- deducerea personală acordată pentru luna respectivă;*
- cotizația sindicală plătită în luna respectivă;*

- contribuțiile la fondurile de pensii facultative, astfel încât la nivelul anului să nu se depășească echivalentul în lei a 400 euro;

b) pentru veniturile obținute în celelalte cazuri, prin aplicarea cotei de 16% asupra bazei de calcul determinate ca diferență între venitul brut și contribuțiile obligatorii pe fiecare loc de realizare a acestora;”

Potrivit celor prezentate se retine ca in mod legal organele de inspectie fiscala au reincadrat veniturile obtinute de persoanele fizice in baza contractelor civile ca fiind venituri de natura salariala, calculind in sarcina S.C. SRL o diferenta suplimentara de impozit pe veniturile din salarii de plata in suma de lei, contestatia urmind a se respinge ca neintemeiata pentru acest capat de cerere.

2. Referitor la contribuția la asigurările sociale de stat datorata de angajator in suma de lei, cauza supusa solutionarii Directiei generale a finantelor publice Arges prin Biroul solutionare contestatii este sa se pronunte daca sumele achitate angajatilor proprii in baza contractelor civile se includ in baza de impozitare a veniturilor din salarii si asimilate salariilor in conditiile in care aceste contracte civile au fost incheiate cu persoane ce au si calitatea de angajat cu contract individual de munca pentru prestari de servicii ce fac parte din obiectul activitatii desfasurata de societate .

In fact, in perioada 01.01.2005-31.12.2009, societatea nu a inclus în baza de calcul a acestei contribuții suma delei ce constituie drepturi salariale obtinute in baza contractelor civile incheiate cu persoane fizice ce aveau si calitatea de angajați ai contribuabilului cu contracte individuale de munca, așa cum s-a analizat la capitolul impozit pe venitul din salarii.

Urmare celor constatate si in conformitate cu prevederile art. 24 Legea nr.19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificarile si completarile ulterioare, organele de inspectie fiscală au procedat la stabilirea in sarcina petentei a contribuției suplimentare la asigurările sociale datorată de angajator în sumă de lei.

In drept sunt aplicabile prevederile art. 18 din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii si alte drepturi de asigurari sociale, cu modificarile si completarile ulterioare care precizeaza:

„(1) În sistemul public sunt contribuabili, după caz:

- a) asigurații care datorează contribuții individuale de asigurări sociale;
- b) angajatorii;”

Totodata potrivit art. 24 din acelasi act normativ :

"(1) Baza lunara de calcul a contributiei de asigurari sociale datorate de catre angajator o constituie suma veniturilor care constituie baza de calcul a contributiei individuale de asigurari sociale conform art. 23 alin. (1)."

In speta sunt incidente si prevederile pct. 19 din O.M.F. nr. 340/2001 pentru aprobarea Normelor de aplicare a prevederilor Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii si alte drepturi de asigurari sociale, cu modificarile si completarile ulterioare care stipuleaza:

19. Prin sintagma venitul brut realizat lunar se intelege totalitatea veniturilor in bani sau in natura, indiferent de fondurile din care acestea se achita, realizate de asiguratii care se afla in una sau mai multe dintre situatiile de la art. 5 alin. (1) pct. I si II din lege. In venitul brut realizat de aceste categorii de persoane sunt incluse si acele venituri in bani sau in natura care sunt obtinute ca urmare a desfasurarii unor activitati remunerate, in folosul unor entitati, altele decit angajatorul/angajatorii la care se deruleaza activitatea de baza."

In temeiul prevederilor legale citate mai sus se retine ca in sistemul public sunt contribuabili, asigurații care datorează contribuții individuale de asigurări sociale, angajatorii etc., iar prin venit brut realizat lunar se intelege totalitatea veniturilor in bani sau in natura, indiferent de fondurile din care acestea se achita, realizate de asiguratii.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei , asa cum s-a retinut si la capitolul referitor la impozitul pe veniturile din salarii se constata ca organele de inspectie fiscala in mod legal au procedat la reîncadrarea sumelor plătite de S.C. SRL in baza contractelor civile incheiate cu o parte din proprii angajați si tratarea lor ca alte venituri, ca fiind venituri de natura salariala, suplimentandu-se baza de calcul a venitului brut din salarii realizat lunar de fiecare beneficiar de astfel de venituri de natura salariala.

Avind in vedere ca S.C. SRL nu a inclus în baza de calcul a contribuției la asigurările sociale datorată de angajator veniturile obtinute in baza contractelor civile de catre persoanele angajate si in baza unui contract individual de munca , se va face aplicarea prevederilor art. 26 alin. 1 din Legea nr. 512/2004 privind Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2005, modificate de art. 21 din Legea nr. 380/2005 privind Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2006, de art. 22 din Legea nr. 487/2006 privind Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2007, de

art. 16 din Legea nr. 387/2007 privind Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2008, de art. 18 din Legea nr. 19/2009 privind Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2009 și de art. 18 din Legea nr. 12/2010 privind Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2010 , care precizează:

(1) În baza art. 18 alin. (2) și (3) din Legea nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare, pentru anul 2005 cotele de contribuție de asigurări sociale se stabilesc după cum urmează:

- a) pentru condiții normale de muncă 29,5%;
- b) pentru condiții deosebite de muncă 34,5%;
- c) pentru condiții speciale de muncă 39,5% .”

Potrivit celor prezentate se retine ca in mod legal organele de inspectie fiscala au reincadrat veniturile obtinute de persoanele fizice in baza contractelor civile ca fiind venituri de natura salariala, calculind in sarcina S.C. SRL o diferenta suplimentara de contribuție la asigurările sociale datorată de angajator de plata in suma delei, contestatia urmind a se respinge ca neintemeiata pentru acest capat de cerere.

3. Referitor la contribuția individuala de asigurări sociale in suma de lei, cauza supusa solutionarii Directiei generale a finantelor publice Arges prin Biroul solutionare contestatii este sa se pronunte daca sumele achitate angajatilor proprii in baza contractelor civile se includ in baza de impozitare a veniturilor din salarii si asimilate salariilor in conditiile in care aceste contracte civile au fost incheiate cu persoane ce au si calitatea de angajat cu contract individual de munca pentru prestari de servicii ce fac parte din obiectul activitatii desfasurata de societate .

In fact, in perioada 01.01.2005-31.12.2009, societatea nu a inclus în baza de calcul a acestei contribuții suma de lei ce constituie drepturi salariale obtinute in baza contractelor civile incheiate cu persoane fizice ce aveau si calitatea de angajați ai contribuabilului cu contracte individuale de munca, așa cum s-a analizat la capitolul impozit pe venitul din salarii.

Urmare celor constatate si in conformitate cu prevederile art. 23 Legea nr.19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificarile si completarile ulterioare, organele de inspecție fiscală au procedat la stabilirea in sarcina

petentei a contribuției suplimentare la asigurările sociale datorată de asigurați în sumă de lei.

În drept sunt aplicabile prevederile art. 18 din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare care precizează:

„(1) În sistemul public sunt contribuabili, după caz:

- a) asigurații care datorează contribuții individuale de asigurări sociale;
- b) angajatorii;”

Totodată potrivit art. 23 alin. 1 lit. a din același act normativ :

„(1) Baza lunară de calcul a contribuției individuale de asigurări sociale în cazul asiguraților o constituie:

- a) salariile individuale brute, realizate lunar, inclusiv sporurile și adaosurile, reglementate prin lege sau prin contractul colectiv de muncă, în cazul asiguraților prevăzuți la [art. 5 alin. \(1\) pct. I](#), sau veniturile brute de natura drepturilor salariale realizate lunar de asigurații prevăzuți la [art. 5 alin. \(1\) pct. II](#);”

În speta sunt incidente și prevederile pct. 18 din O.M.F. nr. 340/2001 pentru aprobarea Normelor de aplicare a prevederilor Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare care stipulează:

“18. Baza lunară de calcul al contribuției individuale de asigurări sociale o constituie salariile individuale brute, realizate lunar, inclusiv sporurile și adaosurile, reglementate prin lege sau prin contractul colectiv de muncă, în cazul persoanelor care desfășoară activități pe bază de contract individual de muncă și al funcționarilor publici.

În cazul persoanelor care își desfășoară activitatea în funcții electivă sau care sunt numite în cadrul autorității executive, legislative ori judecătorești, al membrilor cooperatori, precum și în cazul persoanelor care desfășoară activități exclusiv pe bază de convenții civile de prestări de servicii, baza lunară de calcul al contribuției individuale de asigurări sociale o constituie veniturile de natura drepturilor salariale realizate lunar de acești asigurați.”

În temeiul prevederilor legale citate mai sus se reține că în sistemul public sunt contribuabili, asigurații care datorează contribuții

individuale de asigurări sociale, angajatorii etc., iar baza lunară de calcul al contribuției individuale de asigurări sociale o constituie salariile individuale brute, realizate lunar, inclusiv sporurile și adaosurile, reglementate prin lege sau prin contractul colectiv de muncă, în cazul persoanelor care desfășoară activități pe bază de contract individual de muncă.

De asemenea potrivit actelor normative sus mentionate în cazul persoanelor care desfășoară activități exclusiv pe bază de convenții civile de prestări de servicii, baza lunară de calcul al contribuției individuale de asigurări sociale o constituie veniturile de natura drepturilor salariale realizate lunar de acești asigurați

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei , asa cum s-a retinut si la capitolul referitor la impozitul pe veniturile din salarii se constata ca organele de inspectie fiscala in mod legal au procedat la reîncadrarea sumelor plătite de S.C. SRL in baza contractelor civile incheiate cu o parte din proprii angajați si tratarea lor ca alte venituri, ca fiind venituri de natura salariala, suplimentandu-se baza de calcul a venitului brut din salarii realizat lunar de fiecare beneficiar de astfel de venituri de natura salariala.

Avind in vedere ca S.C. SRL nu a inclus în baza de calcul a contribuției individuale de asigurări sociale veniturile obtinute in baza contractelor civile de catre persoanele angajate si in baza unui contract individual de munca , se va face aplicarea prevederilor art. 26 alin. 2 din Legea nr. 512/2004 privind Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2005, modificate de art. 21 din Legea nr. 380/2005 privind Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2006, de art. 22 din Legea nr. 487/2006 privind Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2007, de art. 16 din Legea nr. 387/2007 privind Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2008, de art. 18 din Legea nr. 19/2009 privind Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2009 si de art. 18 din Legea nr. 12/2010 privind Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2010 , care precizeaza:

“(2) Cota contribuției individuale de asigurări sociale, datorată potrivit [art. 21](#) alin. (2) din Legea nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare, este de 9,5%, indiferent de condițiile de muncă.”

Potrivit celor prezentate se retine ca in mod legal organele de inspectie fiscala au reincadrat veniturile obtinute de

persoanele fizice in baza contractelor civile ca fiind venituri de natura salariala, calculind in sarcina S.C. SRL o diferenta suplimentara de contribuție individuala de asigurări sociale de plata in suma de lei, contestatia urmind a se respinge ca neintemeiata pentru acest capat de cerere.

4. Referitor la contributia de asigurare pentru accidente de munca si boli profesionale in suma de lei, cauza supusa solutionarii Directiei generale a finantelor publice Arges prin Biroul solutionare contestatii este sa se pronunte daca sumele achitate angajatilor proprii in baza contractelor civile se includ in baza de impozitare a veniturilor din salarii si asimilate salariilor in conditiile in care aceste contracte civile au fost incheiate cu persoane ce au si calitatea de angajat cu contract individual de munca pentru prestari de servicii ce fac parte din obiectul activitatii desfasurata de societate .

In fapt, in perioada 01.01.2005-31.12.2009, societatea nu a inclus în baza de calcul a acestei contribuții suma de lei ce constituie drepturi salariale obtinute in baza contractelor civile incheiate cu persoane fizice ce aveau si calitatea de angajați ai contribuabilului cu contracte individuale de munca, așa cum s-a analizat la capitolul impozit pe venitul din salarii.

Urmare celor constatate si in conformitate cu prevederile art. 101 din Legea nr. 346/2002 privind asigurarea pentru accidente de munca si boli profesionale republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, organele de inspecție fiscală au procedat la stabilirea in sarcina petentei a contributiei de asigurare pentru accidente de munca si boli profesionale în sumă de lei.

In drept sunt aplicabile prevederile art. 101 alin. 1 din Legea nr. 346/2002 privind asigurarea pentru accidente de munca si boli profesionale republicata, cu modificarile si completarile ulterioare care precizeaza:

„(1) Baza lunară de calcul la care persoanele prevăzute la art. 5 și 7 datorează contribuția de asigurări pentru accidente de muncă și boli profesionale este reprezentată de fondul total de salarii brute lunare realizate.”

In temeiul prevederilor legale citate mai sus se retine ca baza lunară de calcul la care se datorează contribuția de asigurări

pentru accidente de muncă și boli profesionale este reprezentată de fondul total de salarii brute lunare realizate .

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei , asa cum s-a retinut si la capitolul referitor la impozitul pe veniturile din salarii se constata ca organele de inspectie fiscala in mod legal au procedat la reîncadrarea sumelor plătite de S.C. SRL in baza contractelor civile incheiate cu o parte din proprii angajați si tratarea lor ca alte venituri, ca fiind venituri de natura salariala, suplimentandu-se baza de calcul a venitului brut din salarii realizat lunar de fiecare beneficiar de astfel de venituri de natura salariala.

Avind in vedere ca S.C. SRL nu a inclus în baza de calcul a contributiei de asigurare pentru accidente de munca si boli profesionale, veniturile obtinute in baza contractelor civile de catre persoanele angajate si in baza unui contract individual de munca , se va face aplicarea prevederilor art. 101 alin. 2 din Legea nr. 346/2002 privind asigurarea pentru accidente de munca si boli profesionale republicata, cu modificarile si completarile ulterioare care precizeaza:

“(2) Cotele de contribuție datorate de angajatori în funcție de clasa de risc sunt stabilite de la 0,5% la 4%, aplicate asupra fondului total de salarii brute lunare realizate.”

Potrivit celor prezentate se retine ca in mod legal organele de inspectie fiscala au reîncadrat veniturile obtinute de persoanele fizice in baza contractelor civile ca fiind venituri de natura salariala, calculind in sarcina S.C. SRL o diferenta suplimentara de contributie de asigurare pentru accidente de munca si boli profesionale de plata in suma de lei, contestatia urmind a se respinge ca neintemeiata pentru acest capat de cerere.

5. Referitor la contributia angajatorului la bugetul fondului de asigurari sociale de sanatate in suma de lei, cauza supusa solutionarii Directiei generale a finantelor publice Arges prin Biroul solutionare contestatii este sa se pronunte daca sumele achitate angajatilor proprii in baza contractelor civile se includ in baza de impozitare a veniturilor din salarii si asimilate salariilor in conditiile in care aceste contracte civile au fost incheiate cu persoane ce au si calitatea de angajat cu contract individual de munca pentru prestari

de servicii ce fac parte din obiectul activitatii desfasurata de societate .

In fapt, in perioada 01.01.2005-31.12.2009, societatea nu a inclus în baza de calcul a acestei contribuții suma de lei ce constituie drepturi salariale obtinute in baza contractelor civile incheiate cu persoane fizice ce aveau si calitatea de angajați ai contribuabilului cu contracte individuale de munca, așa cum s-a analizat la capitolul impozit pe venitul din salarii.

Urmare celor constatate si in conformitate cu prevederile art. 258 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificarile si completarile ulterioare, cu modificarile si completarile ulterioare, organele de inspecție fiscală au procedat la stabilirea in sarcina petentei a contributiei angajatorului la bugetul fondului de asigurari sociale de sanatate în sumă de lei.

In drept sunt aplicabile prevederile art. 52 alin. si alin. 2 din O.U.G. nr. 150/2002 privind organizarea și funcționarea sistemului de asigurări sociale de sănătate, cu modificarile si completarile ulterioare care precizeaza:

“(1) Persoanele juridice sau fizice la care își desfășoară activitatea asigurării au obligația să calculeze și să vireze casei de asigurări o contribuție de 7% datorată pentru asigurarea sănătății personalului din unitatea respectivă; acestea au obligația să anunțe casei de asigurări orice schimbare care are loc în nivelul veniturilor;

(2) Persoanele juridice sau fizice prevăzute la alin. (1) au obligația plății contribuției de 7% raportat la fondul de salarii realizat.”

Incepind cu anul 2006 in speta sunt aplicabile prevederile art. 258 alin. 1 si alin. 2 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificarile si completarile ulterioare care precizeaza care precizeaza:

“(1) Persoanele juridice sau fizice la care își desfășoară activitatea asigurării au obligația să calculeze și să vireze la fond o contribuție de 7% asupra fondului de salarii, datorată pentru asigurarea sănătății personalului din unitatea respectivă.

(2) Prin fond de salarii realizat, în sensul prezentei legi, se înțelege totalitatea sumelor utilizate de o persoană fizică și juridică pentru plata drepturilor salariale sau asimilate salariilor.”

In temeiul prevederilor legale citate mai sus se retine ca persoanele juridice sau fizice la care își desfășoară activitatea asigurării au obligația să calculeze și să vireze la fond o contribuție care se calculeaza asupra fondului de salarii .

De asemenea potrivit actelor normative sus mentionate prin fond de salarii realizat, se înțelege totalitatea sumelor utilizate de o persoană fizică și juridică pentru plata drepturilor salariale sau asimilate salariilor.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei , asa cum s-a retinut si la capitolul referitor la impozitul pe veniturile din salarii se constata ca organele de inspectie fiscala in mod legal au procedat la reîncadrarea sumelor plătite de S.C. SRL in baza contractelor civile incheiate cu o parte din proprii angajați si tratarea lor ca alte venituri, ca fiind venituri de natura salariala, suplimentandu-se baza de calcul a venitului brut din salarii realizat lunar de fiecare beneficiar de astfel de venituri de natura salariala.

Potrivit celor prezentate se retine ca in mod legal organele de inspectie fiscala au reincadrat veniturile obtinute de persoanele fizice in baza contractelor civile ca fiind venituri de natura salariala, calculind in sarcina S.C. SRL o diferenta suplimentara de contributie a angajatorului la bugetul fondului de asigurari sociale de sanatate de plata in suma de lei, contestatia urmind a se respinge ca neintemeiata pentru acest capat de cerere.

6. Referitor la contributia la asigurarile sociale de sanatate retinuta de la asigurati in suma de lei, cauza supusa solutionarii Directiei generale a finantelor publice Arges prin Biroul solutionare contestatii este sa se pronunte daca sumele achitate angajatilor proprii in baza Contractelor civile se includ in baza de impozitare a veniturilor din salarii si asimilate salariilor in conditiile in care aceste contracte civile au fost incheiate cu persoane ce au si calitatea de angajat cu contract individual de munca pentru prestari de servicii ce fac parte din obiectul activitatii desfasurata de societate .

In fapt, in perioada 01.01.2005-31.12.2009, societatea nu a inclus în baza de calcul a acestei contribuții suma de lei ce constituie drepturi salariale obtinute in baza contractelor civile incheiate cu persoane fizice ce aveau si calitatea de angajați ai

contribuabilului cu contracte individuale de munca, așa cum s-a analizat la capitolul impozit pe venitul din salarii.

Urmare celor constatate si in conformitate cu prevederile art. 257 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificarile si completarile ulterioare, cu modificarile si completarile ulterioare, organele de inspecție fiscală au procedat la stabilirea in sarcina petentei a contributiei la bugetul fondului de asigurari sociale de sanatate retinuta de la asigurati în sumă de lei.

In drept sunt aplicabile prevederile art. 51 alin. 2 din O.U.G. nr. 150/2002 privind organizarea și funcționarea sistemului de asigurări sociale de sănătate, cu modificarile si completarile ulterioare care precizeaza:

“(2) Contribuția lunară a persoanei asigurate se stabilește sub forma unei cote de 6,5%, care se aplică asupra:

a) veniturilor din salarii care se supun impozitului pe venit;”

Incepind cu anul 2006 in speta sunt aplicabile prevederile art. 257 alin. 2 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificarile si completarile ulterioare care precizeaza:

“(2) Contribuția lunară a persoanei asigurate se stabilește sub forma unei cote de 6,5%, care se aplică asupra:

a) veniturilor din salarii sau asimilate salariilor care se supun impozitului pe venit;”

Avind in vedere prevederile legale sus mentionate, contribuția lunară a persoanei asigurate se stabilește sub forma unei cote care se aplică asupra veniturilor din salarii sau asimilate salariilor care se supun impozitului pe venit .

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei , asa cum s-a retinut si la capitolul referitor la impozitul pe veniturile din salarii se constata ca organele de inspecție fiscala in mod legal au procedat la reîncadrarea sumelor plătite de S.C. SRL in baza contractelor civile incheiate cu o parte din proprii angajați si tratarea lor ca alte venituri, ca fiind venituri de natura salariala,

suplimentandu-se baza de calcul a venitului brut din salarii realizat lunar de fiecare beneficiar de astfel de venituri de natura salariala.

Potrivit celor prezentate se retine ca in mod legal organele de inspectie fiscala au reincadrat veniturile obtinute de persoanele fizice in baza contractelor civile ca fiind venituri de natura salariala, calculind in sarcina S.C. SRL o diferenta suplimentara de contributie la bugetul fondului de asigurari sociale de sanatate retinuta de la asiguratii de plata in suma de lei, contestatia urmind a se respinge ca neintemeiata pentru acest capat de cerere.

7. Referitor la contribuția de asigurări pentru somaj datorata de angajator in suma de lei, cauza supusa solutionarii Directiei generale a finantelor publice Arges prin Biroul solutionare contestatii este sa se pronunte daca sumele achitate angajatilor proprii in baza Contractelor civile se includ in baza de impozitare a veniturilor din salarii si asimilate salariilor in conditiile in care aceste contracte civile au fost incheiate cu persoane ce au si calitatea de angajat cu contract individual de munca pentru prestari de servicii ce fac parte din obiectul activitatii desfasurata de societate .

In fapt, in perioada 01.01.2005-31.12.2009, societatea nu a inclus în baza de calcul a acestei contribuții suma de lei ce constituie drepturi salariale obtinute in baza contractelor civile incheiate cu persoane fizice ce aveau si calitatea de angajați ai contribuabilului cu contracte individuale de munca, așa cum s-a analizat la capitolul impozit pe venitul din salarii.

Urmare celor constatate si in conformitate cu prevederile art. 26 din Legea nr.76/2002 privind sistemul asigurarilor pentru somaj si stimularea ocuparii fortei de munca, cu modificarile si completarile ulterioare, organele de inspectie fiscală au procedat la stabilirea in sarcina petentei a contribuției suplimentare de asigurări pentru somaj datorată de angajator în sumă de..... lei.

In drept sunt aplicabile prevederile art. 19 lit. a si lit. f din Legea nr.76/2002 privind sistemul asigurarilor pentru somaj si stimularea ocuparii fortei de munca, cu modificarile si completarile ulterioare, care precizeaza:

„În sistemul asigurarilor pentru șomaj sunt asigurate obligatoriu, prin efectul legii:

a) persoanele care desfășoară activități pe bază de contract individual de muncă sau pe bază de contract de muncă temporară, în condițiile legii, cu excepția persoanelor care au calitatea de pensionari;[...]

f) alte persoane care realizează venituri din activități desfășurate potrivit legii și care nu se regăsesc în una dintre situațiile prevăzute la lit. a) - e).”

Totodata potrivit art. 26 din același act normativ :

„Angajatorii au obligația de a plăti lunar o contribuție la bugetul asigurărilor pentru șomaj, în cotă de 3%, aplicată asupra fondului total de salarii brute lunare realizate de persoanele asigurate obligatoriu, prin efectul legii, prevăzute la art. 19.”

În temeiul prevederilor legale citate mai sus se reține că în sistemul asigurărilor pentru șomaj sunt asigurate obligatoriu, prin efectul legii persoanele care desfășoară activități pe bază de contract individual de muncă sau pe bază de contract de muncă temporară, în condițiile legii, cu excepția persoanelor care au calitatea de pensionari precum și alte persoane care realizează venituri din activități desfășurate potrivit legii .

De asemenea potrivit actelor normative sus menționate angajatorii au obligația de a plăti lunar o contribuție la bugetul asigurărilor pentru șomaj, aplicată asupra fondului total de salarii brute lunare realizate de persoanele asigurate obligatoriu, prin efectul legii .

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei , așa cum s-a reținut și la capitolul referitor la impozitul pe veniturile din salarii se constată că organele de inspecție fiscală în mod legal au procedat la reîncadrarea sumelor plătite de S.C. SRL în baza contractelor civile încheiate cu o parte din proprii angajați și tratarea lor ca alte venituri, ca fiind venituri de natură salarială, suplimentându-se baza de calcul a venitului brut din salarii realizat lunar de fiecare beneficiar de astfel de venituri de natură salarială.

Având în vedere că S.C. SRL nu a inclus în baza de calcul a contribuției de asigurări pentru șomaj datorată de angajator, veniturile obținute în baza contractelor civile de către persoanele angajate și în baza unui contract individual de muncă , se va face aplicarea prevederilor art. 27 lit.a din Legea nr. 512/2004

privind Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2005, modificate de art. 22 din Legea nr. 380/2005 privind Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2006, de art. 23 din Legea nr. 487/2006 privind Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2007, de art. 17 din Legea nr. 387/2007 privind Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2008, de art. 19 din Legea nr. 19/2009 privind Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2009 și de art. 19 din Legea nr. 12/2010 privind Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2010, care precizează:

“În baza art. 29 din Legea nr. 76/2002, cu modificările și completările ulterioare, pentru anul 2005 se stabilesc următoarele cote ale contribuțiilor:

a) contribuția datorată de angajatori conform art. 26 din lege este de 3%;

Potrivit celor prezentate se reține că în mod legal organele de inspecție fiscală au reîncadrat veniturile obținute de persoanele fizice în baza contractelor civile ca fiind venituri de natură salarială, calculând în sarcina S.C. SRL o diferență suplimentară de contribuție de asigurări pentru somaj datorată de angajator de plată în suma de lei, contestația urmînd a se respinge ca neîntemeiată pentru acest capăt de cerere.

8. Referitor la contribuția individuală de asigurări pentru somaj în suma de lei, cauza supusă soluționării Direcției generale a finanțelor publice Argeș prin Biroul soluționare contestații este să se pronunțe dacă sumele achitate angajaților proprii în baza contractelor civile se includ în baza de impozitare a veniturilor din salarii și asimilate salariilor în condițiile în care aceste contracte civile au fost încheiate cu persoane ce au și calitatea de angajat cu contract individual de muncă pentru prestări de servicii ce fac parte din obiectul activității desfășurate de societate .

In fapt, în perioada 01.01.2005-31.12.2009, societatea nu a inclus în baza de calcul a acestei contribuții suma de lei ce constituie drepturi salariale obținute în baza contractelor civile încheiate cu persoane fizice ce aveau și calitatea de angajați ai contribuabilului cu contracte individuale de muncă, așa cum s-a analizat la capitolul impozit pe venitul din salarii.

Urmare celor constatate si in conformitate cu prevederile art. 27 din Legea nr.76/2002 privind sistemul asigurarilor pentru somaj si stimularea ocuparii fortei de munca, cu modificarile si completarile ulterioare, organele de inspectie fiscala au procedat la stabilirea in sarcina petentei a contribuției suplimentare de asigurări pentru somaj datorată de asigurați în sumă de lei.

In drept sunt aplicabile prevederile art. 19 lit. a si lit. f din Legea nr.76/2002 privind sistemul asigurarilor pentru somaj si stimularea ocuparii fortei de munca, cu modificarile si completarile ulterioare, care precizeaza:

„În sistemul asigurărilor pentru șomaj sunt asigurate obligatoriu, prin efectul legii:

a) *persoanele care desfășoară activități pe bază de contract individual de muncă sau pe bază de contract de muncă temporară, în condițiile legii, cu excepția persoanelor care au calitatea de pensionari;[...]*

f) alte persoane care realizează venituri din activități desfășurate potrivit legii și care nu se regăsesc în una dintre situațiile prevăzute la lit. a) - e).”

Totodata potrivit art. 27 alin. 1 din același act normativ :

„ (1) Angajatorii au obligația de a reține și de a vira lunar contribuția individuală la bugetul asigurărilor pentru șomaj, în cotă de 1%, aplicată asupra salariului de bază lunar brut, pentru asigurații prevăzuți la art. 19 lit. a) - d) sau, după caz, pentru asigurații prevăzuți la art. 19 lit. e), asupra veniturilor brute lunare realizate.”

In temeiul prevederilor legale citate mai sus se retine ca in sistemul asigurărilor pentru șomaj sunt asigurate obligatoriu, prin efectul legii persoanele care desfășoară activități pe bază de contract individual de muncă sau pe bază de contract de muncă temporară, în condițiile legii, cu excepția persoanelor care au calitatea de pensionari precum si alte persoane care realizează venituri din activități desfășurate potrivit legii .

De asemenea potrivit actelor normative sus mentionate angajatorii au obligația de a reține și de a vira lunar contribuția individuală la bugetul asigurărilor pentru șomaj, aplicată asupra salariului de bază lunar brut, asupra veniturilor brute lunare realizate .

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei , asa cum s-a retinut si la capitolul referitor la impozitul pe veniturile din salarii se constata ca organele de inspectie fiscala in mod legal au procedat la reîncadrarea sumelor plătite de S.C. SRL in baza contractelor civile incheiate cu o parte din proprii angajați si tratarea lor ca alte venituri, ca fiind venituri de natura salariala, suplimentandu-se baza de calcul a venitului brut din salarii realizat lunar de fiecare beneficiar de astfel de venituri de natura salariala.

Avind in vedere ca S.C. SRL nu a inclus în baza de calcul a contribuției suplimentare de asigurări pentru somaj datorată de asigurați, veniturile obtinute in baza contractelor civile de catre persoanele angajate si in baza unui contract individual de munca , se va face aplicarea prevederilor art. 27 lit.a din Legea nr. 512/2004 privind Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2005, modificate de art. 22 din Legea nr. 380/2005 privind Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2006, de art. 23 din Legea nr. 487/2006 privind Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2007, de art. 17 din Legea nr. 387/2007 privind Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2008, de art. 19 din Legea nr. 19/2009 privind Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2009 si de art. 19 din Legea nr. 12/2010 privind Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2010 , care precizeaza:

“În baza art. 29 din Legea nr. 76/2002, cu modificările și completările ulterioare, pentru anul 2005 se stabilesc următoarele cote ale contribuțiilor:

b) contribuția individuală datorată conform art. 27 din lege este de 1%,”

Potrivit celor prezentate se retine ca in mod legal organele de inspectie fiscala au reincadrat veniturile obtinute de persoanele fizice in baza contractelor civile ca fiind venituri de natura salariala, calculind in sarcina S.C. SRL o diferenta suplimentara de contribuție de asigurări pentru somaj datorată de asigurați de plata in suma de lei, contestatia urmind a se respinge ca neintemeiata pentru acest capat de cerere.

9. Referitor la contribuția la fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale in suma de lei, cauza supusa solutionarii Directiei generale a finantelor publice Arges prin Biroul solutionare contestatii este sa se pronunte daca sumele achitate angajatilor proprii in baza contractelor civile se includ in baza

de impozitare a veniturilor din salarii si asimilate salariilor in conditiile in care aceste contracte civile au fost incheiate cu persoane ce au si calitatea de angajat cu contract individual de munca pentru prestari de servicii ce fac parte din obiectul activitatii desfasurata de societate .

In fact, in perioada 01.01.2007-31.12.2009, societatea nu a inclus în baza de calcul a acestei contribuții suma de lei ce constituie drepturi salariale obtinute in baza contractelor civile incheiate cu persoane fizice ce aveau si calitatea de angajați ai contribuabilului cu contracte individuale de munca, așa cum s-a analizat la capitolul impozit pe venitul din salarii.

Urmare celor constatate si in conformitate cu prevederile art. 7 din Legea nr. 200/2006 privind constituirea și utilizarea Fondului de garantare pentru plata creanțelor salariale, cu modificarile si completarile ulterioare, organele de inspecție fiscală au procedat la stabilirea in sarcina petentei a contribuției suplimentare la fondul de garantare pentru plata creantelor salariale datorată de angajator în sumă de lei.

In drept sunt aplicabile prevederile art. 7 alin. 1 din Legea nr. 200/2006 privind constituirea și utilizarea Fondului de garantare pentru plata creanțelor salariale, cu modificarile si completarile ulterioare, care precizeaza:

„(1) Angajatorii au obligația de a plăti lunar o contribuție la Fondul de garantare, în cotă de 0,25%, aplicată asupra fondului total de salarii brute lunare realizate de salariați.”

In speta sunt incidente si prevederile art. 1 din H.G. nr. 1850/2006 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 200/2006 privind constituirea și utilizarea Fondului de garantare pentru plata creanțelor salariale, cu modificarile si completarile ulterioare care precizeaza:

“(1) Cota contribuției la Fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale, denumit în continuare Fondul de garantare, datorată de angajatori potrivit art. 7 alin. (1) din lege, se aplică asupra fondului total de salarii brute lunare realizate de salariații încadrați în temeiul unui contract individual de muncă încheiat pentru normă întreagă sau cu timp parțial sau a unui contract de muncă la domiciliu, de muncă temporară sau de ucenicie la locul de muncă, indiferent de durata acestora.

(2) Fondul total de salarii brute lunare prevăzut la alin. (1) include:

a) salariile de bază; [...]

i) orice alte sume plătite din fondul de salarii, cu excepția compensațiilor acordate în condițiile legii și ale contractului colectiv de muncă, salariaților concediați pentru motive care nu țin de persoana lor.”

În temeiul prevederilor legale citate mai sus se reține că angajatorii au obligația de a plăti lunar o contribuție la fondul de garantare, aplicată asupra fondului total de salarii brute lunare realizate de salariați care include salariile de bază, orice alte sume plătite din fondul de salarii, cu excepția compensațiilor acordate în condițiile legii și ale contractului colectiv de muncă, salariaților concediați pentru motive care nu țin de persoana lor, etc.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, așa cum s-a reținut și la capitolul referitor la impozitul pe veniturile din salarii se constată că organele de inspecție fiscală în mod legal au procedat la reîncadrarea sumelor plătite de S.C. SRL în baza contractelor civile încheiate cu o parte din proprii angajați și tratarea lor ca alte venituri, ca fiind venituri de natură salarială, suplimentându-se baza de calcul a venitului brut din salarii realizat lunar de fiecare beneficiar de astfel de venituri de natură salarială.

Având în vedere că S.C. SRL nu a inclus în baza de calcul a contribuției suplimentare de asigurări pentru somaj datorată de asigurați, veniturile obținute în baza contractelor civile de către persoanele angajate și în baza unui contract individual de muncă, se va face aplicarea prevederilor art. 23 din Legea nr. 487/2006 privind Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2007, de art. 17 din Legea nr. 387/2007 privind Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2008, de art. 19 din Legea nr. 19/2009 privind Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2009 și de art. 19 din Legea nr. 12/2010 privind Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2010, care precizează:

“În baza art. 29 din Legea nr. 76/2002, cu modificările și completările ulterioare, pentru anul 2005 se stabilesc următoarele cote ale contribuțiilor:

.....

d) contribuția datorată de angajator la Fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale în conformitate cu art. 7 alin. (1) din Legea nr. 200/2006 este de 0,25% .”

Potrivit celor prezentate se retine ca in mod legal organele de inspectie fiscala au reincadrat veniturile obtinute de persoanele fizice in baza contractelor civile ca fiind venituri de natura salariala, calculind in sarcina S.C. SRL o diferenta suplimentara de contribuție datorată de angajator la fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale de plata in suma de lei, contestatia urmind a se respinge ca neintemeiata pentru acest capat de cerere.

10. Referitor la contribuția la fondul pentru concedii si indemnizații datorată de angajator in suma delei, cauza supusa solutionarii Directiei generale a finantelor publice Arges prin Biroul solutionare contestatii este sa se pronunte daca sumele achitate angajatilor proprii in baza Contractelor civile se includ in baza de impozitare a veniturilor din salarii si asimilate salariilor in conditiile in care aceste contracte civile au fost incheiate cu persoane ce au si calitatea de angajat cu contract individual de munca pentru prestari de servicii ce fac parte din obiectul activitatii desfasurata de societate .

In fapt, in perioada 01.01.2005-31.12.2009, societatea nu a inclus în baza de calcul a acestei contribuții suma delei ce constituie drepturi salariale obtinute in baza contractelor civile incheiate cu persoane fizice ce aveau si calitatea de angajați ai contribuabilului cu contracte individuale de munca, așa cum s-a analizat la capitolul impozit pe venitul din salarii.

Urmare celor constatate si in conformitate cu prevederile art. 6 din O.U.G. nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate , cu modificarile si completarile ulterioare, organele de inspecție fiscală au procedat la stabilirea in sarcina petentei a contribuției suplimentare pentru concedii si indemnizatii datorată de angajator în sumă de lei.

In drept sunt aplicabile prevederile art. 5 lit. a si art. 6 alin. 1 si alin. 2 din O.U.G. nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate , cu modificarile si completarile ulterioare, care precizeaza:

„ART. 5

Începând cu data intrării în vigoare a prevederilor prezentei ordonanțe de urgență, cota de contribuție prevăzută la art. 4 alin. (2) se datorează și se achită de către:

a) angajatori pentru asigurații prevăzuți la art. 1 alin. (1) lit. A și B;”[...]

ART. 6

(1) Persoanele juridice sau fizice prevăzute la art. 5 au obligația să calculeze și să vireze casei de asigurări de sănătate cota de contribuție pentru concedii și indemnizații; acestea au obligația să anunțe lunar casei de asigurări de sănătate schimbările de natură să modifice elementele de calcul pentru plata contribuției.

(2) Persoanele juridice sau fizice prevăzute la art. 5 lit. a) au obligația plății cotei de contribuție pentru concedii și indemnizații de 0,75%, aplicată la fondul de salarii realizat, cu respectarea prevederilor legislației financiar-fiscale în materie. Prin fond de salarii realizat, în sensul prezentei ordonanțe de urgență, se înțelege totalitatea sumelor utilizate de un angajator pentru plata drepturilor salariale sau de natură salarială.”

În temeiul prevederilor legale citate mai sus se reține ca persoanele juridice sau fizice au obligația să calculeze și să vireze casei de asigurări de sănătate cota de contribuție pentru concedii și indemnizații aplicată la fondul de salarii realizat .

De asemenea potrivit actelor normative sus menționate prin fond de salarii realizat, se înțelege totalitatea sumelor utilizate de un angajator pentru plata drepturilor salariale sau de natură salarială

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei , așa cum s-a reținut și la capitolul referitor la impozitul pe veniturile din salarii se constată ca organele de inspecție fiscală în mod legal au procedat la reîncadrarea sumelor plătite de S.C. SRL în baza contractelor civile încheiate cu o parte din proprii angajați și tratarea lor ca alte venituri, ca fiind venituri de natură salarială, suplimentându-se baza de calcul a venitului brut din salarii realizat lunar de fiecare beneficiar de astfel de venituri de natură salarială.

Potrivit celor prezentate se reține ca în mod legal organele de inspecție fiscală au reîncadrat veniturile obținute de persoanele fizice în baza contractelor civile ca fiind venituri de natură salarială, calculând în sarcina S.C. SRL o diferență

suplimentara de contributie pentru concedii si indemnizatii datorata de angajator in suma de lei, contestatia urmind a se respinge ca neintemeiata pentru acest capat de cerere.

11. Referitor la suma de lei reprezentind majorari de intirziere aferente impozitului pe veniturile din salarii si asimilate salariilor, contributiei individuale de asigurari sociale retinute de la asigurati, contributiei de asigurari sociale datorata de angajator, contributiei individuale de asigurari pentru somaj retinuta de la asigurati, contributiei de asigurari pentru somaj datorata de angajator, contributiei pentru asigurari de sanatate retinuta de la asigurati, contributiei pentru asigurari de sanatate datorata de angajator, contributiei de asigurare pentru accidente de munca si boli profesionale datorata de angajator, contributiei pentru concedii si indemnizatii de la apersoane juridice sau fizice, contributiei angajatorilor la fondul de garantare pentru plata creantelor salariale, cauza supusa solutionarii Directiei generale a finantelor publice Arges prin Biroul solutionare contestatii este sa se pronunte daca petenta datoreaza aceasta suma in conditiile in care debitele in cauza nu a fost achitate in termen .

In fapt , organele de inspectie fiscala au calculat majorari de intirziere in suma de lei pentru neachitarea in termen a impozitului pe veniturile din salarii si asimilate salarii stabilit suplimentar in suma de lei , in suma de lei pentru neachitarea in termen a contributiei individuale de asigurari sociale retinute de la asigurati in suma de lei , in suma de lei lei pentru neachitarea in termen a contributiei de asigurari sociale datorata de angajator in suma de lei, in suma de lei pentru neachitarea in termen a contributiei individuale de asigurari pentru somaj retinuta de la asigurati in suma delei, in suma de lei pentru neachitarea in termen a contributiei de asigurari pentru somaj datorata de angajator in suma de lei, in suma de lei pentru neachitarea in termen a contributiei pentru asigurari de sanatate retinuta de la asigurati in suma de lei, in suma de lei pentru neachitarea in termen a contributiei pentru asigurari de sanatate datorata de angajator in suma de lei, in suma de lei pentru neachitarea in termen a contributiei de asigurare pentru accidente de munca si boli profesionale datorata de angajator in suma de lei, in suma de lei pentru neachitarea in termen a contributiei pentru concedii si indemnizatii de la apersoane juridice sau fizice in suma de lei, in suma delei pentru

neachitarea in termen a contributiei angajatorilor la fondul de garantare pentru plata creantelor salariale in suma de lei .

In drept sunt aplicabile prevederile art. 119 alin. 1 si art. 120 alin. 1 si alin. 7 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, cu modificarile si completarile ulterioare, potrivit carora:

“ART. 119

Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorari de întârziere.

.....
ART. 120

“ (1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

.....
(7) Nivelul majorării de întârziere este de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere, și poate fi modificat prin legile bugetare anuale.”

Deoarece in sarcina S.C. SRL au fost retinute diferente de impozit pe veniturile din salarii si asimilate salariilor, contributi individuale de asigurari sociale retinute de la asigurati, contributi de asigurari sociale datorata de angajator, contributiei individuale de asigurari pentru somaj retinuta de la asigurati, contributi de asigurari pentru somaj datorata de angajator, contributi pentru asigurari de sanatate retinuta de la asigurati, contributi pentru asigurari de sanatate datorata de angajator, contributi de asigurare pentru accidente de munca si boli profesionale datorata de angajator, contributi pentru concedii si indemnizatii de la apersoane juridice sau fizice, contributi angajatorilor la fondul de garantare pentru plata creantelor salariale in suma de lei, aceasta datoreaza si sumele accesorii in raport cu debitele, conform principiului de drept “*accessorium sequitur principale*“, fapt pentru care se retine ca in mod legal organele de inspectie fiscala au procedat la calcularea de majorari de intarziere aferente in suma de lei, contestatia urmand a se respinge ca neintemeiata pentru acest capat de cerere.

12. Referitor la suma delei reprezentind impozit pe profit, cauza supusa solutionarii este daca Directia generala a finantelor publice Arges prin Biroul solutionare a contestatii se poate investi pe fondul cauzei in conditiile in care, prin contestatia formulata, SC SRL nu aduce nici un argument de fapt și de drept în susținerea cauzei care sa înlătore constatările organelor de inspectie fiscală.

In fapt, prin decizia de impunere nr., organele de inspectie fiscala au stabilit un impozit pe profit suplimentar de plata in suma delei, contestat de societate.

Pentru suma delei reprezentind impozit pe profit aferent cheltuielilor de proiectare in suma de lei pentru constructia "Spatiu de prezentare si desfacere autoturisme si service auto" inregistrate de societate direct pe costuri S.C. nu aduce nici un argument in sustinerea contestatiei, motive de fapt si de drept care să înlătore constatările organelor de inspectie fiscală cu privire la aceste diferențe.

În drept, la art. 206 alin. (1) lit. c si lit.d din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se precizează:

"Contestația se formulează în scris si va cuprinde:

[...]

c) motivele de fapt si de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază; [...]", coroborat cu pct.12.1 din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, care stipuleaza urmatoarele:

"12.1. Contestația poate fi respinsă ca:

[...]b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării; [...]", organele de soluționare neputându-se substitui contestatoarei cu privire la motivele pentru care înțelege să conteste aceste sume, în conformitate cu prevederile pct.2.4. din O.P.A.N.A.F. nr. 519/2005:

"Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv."

Din dispozițiile legale menționate mai sus, se reține ca societatea trebuia să menționeze în contestație atât motivele de fapt cât și de drept, precum și dovezile pe care se întemeiază contestația, organele de soluționare neputându-se substitui contestatoarei cu privire la motivele pentru care înțelege să conteste un act administrativ fiscal.

Având în vedere faptul că societatea nu aduce nici un argument de fond în susținerea acestui capăt de cerere din contestație care să fie justificat cu documente și motivate pe bază de dispoziții legale, prin care să combată și să înlăture constatările organelor de inspecție fiscală, se va respinge contestația formulată de S.C. SRL ca nemotivată și nesusținută cu documente pentru impozitul pe profit în sumă de lei.

În ceea ce privește majorările de întârziere în suma aferente impozitului pe profit în suma de lei stabilite prin decizia de impunere nr., acestea reprezintă măsura accesorie în raport cu debitul.

Deoarece în sarcina contestatoarei a fost reținut că datorat debitul în suma de lei reprezentând impozit pe profit această datorează și majorări de întârziere aferente în suma de lei conform principiului de drept “*accessorium sequitur principale*”, drept pentru care contestația va fi respinsă și pentru această sumă .

13. În ceea ce privește contestația formulată împotriva Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr., cauza supusă soluționării este dacă Direcția generală a finanțelor publice Argeș prin Biroul soluționare contestații se poate investi cu soluționarea acestui capăt de cerere, în condițiile în care dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nu se referă la stabilirea de impozite, taxe, contribuții, datorie vamală precum și accesorii ale acestora, neavând caracterul unui titlu de creanță fiscală.

În fapt, prin dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. organele de inspecție fiscală au dispus S.C. SRL depunerea declarației recapitulative rectificative privind achizițiile și livrarile de bunuri și servicii efectuate pe teritoriul național aferente intervalului semestrul II 2008 – semestrul II 2009, pentru erorile constatate.

Prin contestatia formulata petenta solicita anularea dispozitiei de masuri nr. intocmita Activitatea de Inspectie fiscala – Serviciul Inspectie Fiscala Persoane Juridice 2.

In drept, in conformitate cu prevederile art. 205 alin. (1) si art. 209 alin. (1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata:

"Art. 205. - (1) **Impotriva titlului de creanta, precum si impotriva altor acte administrative fiscale** se poate formula contestatie potrivit legii. Contestatia este o cale administrativa de atac si nu inlatura dreptul la actiune al celui care se considera lezat in drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia, in conditiile legii." [...]

"Art. 209. - (1) *Contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, deciziilor pentru regularizarea situației emise în conformitate cu legislația în materie vamală, a măsurii de diminuare a pierderii fiscale stabilite prin dispoziție de măsuri, se soluționează de către:*

a) structura specializată de soluționare a contestațiilor din cadrul direcțiilor generale ale finanțelor publice județene sau a municipiului București, după caz, în a căror rază teritorială își au domiciliul fiscal contestatarii, pentru contestațiile care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorii vamală, accesorii ale acestora, precum și măsura de diminuare a pierderii fiscale, în cuantum de până la 3 milioane lei; (...)".

Ordinul ministrului finantelor publice nr. 1.939/2004 pentru aprobarea formularului "Dispozitie privind masurile stabilite de organele de inspectie fiscala", cod 14.13.27.18 prevede:

"1. Formularul "Dispozitie privind masurile stabilite de organele de inspectie fiscala" reprezinta *actul administrativ fiscal emis de organele de inspectie fiscala* in aplicarea prevederilor legale privind obligativitatea contribuabililor de a indeplini masurile stabilite.

Nu va cuprinde masuri referitoare la sumele pe care contribuabilii le datoreaza bugetului general consolidat al statului".

Intrucat masurile dispuse in sarcina S.C. SRL nu vizeaza stabilirea de obligatii fiscale de plata la bugetul general consolidat, se retine ca solutionarea contestatiei pentru acest capat

de cerere intra in competenta de solutionare a organelor fiscale emitente, potrivit art. 209 alin. (2) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, care precizeaza:

"(2) Contestatiile formulate impotriva unor alte acte administrative fiscale se solutioneaza de catre organele fiscale emitente". coroborat cu pct. 5.2 din Instructiunile aprobate prin Ordinul presedintelui A.N.A.F. nr. 519/2005 , care stabileste:

"Alte acte administrative fiscale pot fi: dispozitia de masuri, decizia privind stabilirea raspunderii reglementata de art. 28 din Codul de procedura fiscala, republicat, notele de compensare, instiintari de plata, procesul-verbal privind calculul dobanzilor convenite contribuabilului etc. "

Prin urmare, pentru acest capat de cerere, contestatia va fi transmisa, spre competenta solutionare, Activitatii de Inspectie fiscala Arges – Serviciul Inspectie Fiscala Persoane Juridice 2, in calitate de organ fiscal emitent al dispozitiei de masuri.

Pentru considerentele aratate in continutul deciziei si in temeiul art. 55, art. 57 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, pct.67 si pct.68 din HG nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, art.10 , art. 88, art. 101 din Legea nr.53/2003 privind Codul Muncii, art. 18, art. 23, art. 24 din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii si alte drepturi de asigurari sociale, cu modificarile si completarile ulterioare, pct. 18, pct. 19 din O.M.F. nr. 340/2001 pentru aprobarea Normelor de aplicare a prevederilor Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii si alte drepturi de asigurari sociale, cu modificarile si completarile ulterioare, art. 101 alin. 1 din Legea nr. 346/2002 privind asigurarea pentru accidente de munca si boli profesionale republicata, cu modificarile si completarile ulterioare , art. 51, art. 52 alin. si alin. 2 din O.U.G. nr. 150/2002 privind organizarea și funcționarea sistemului de asigurări sociale de sănătate, cu modificarile si completarile ulterioare, art. 27,art. 258 alin. 1 si alin. 2 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificarile si completarile ulterioare, art. 19 lit. a si lit. f, art. 26, art. 27 din Legea nr.76/2002 privind sistemul asigurarilor pentru somaj si stimularea ocuparii fortei de munca, cu modificarile si completarile ulterioare , art. 7 alin. 1 din Legea nr. 200/2006 privind constituirea și utilizarea Fondului de garantare

pentru plata creanțelor salariale, cu modificările și completările ulterioare, art. 1 din H.G. nr. 1850/2006 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 200/2006 privind constituirea și utilizarea Fondului de garantare pentru plata creanțelor salariale, cu modificările și completările ulterioare, art. 5 lit. a și art. 6 alin. 1 și alin. 2 din O.U.G. nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, cu modificările și completările ulterioare, pct.12.1 din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, coroborate cu prevederile art. 205, art. 206, art. 207, art. 209, art. 211, art. 213, art. 215, art. 216, art. 217 și art. 223 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, se:

DECIDE

1. Respingerea ca neintemeiată a contestației formulate de S.C. SRL din Pitești împotriva deciziei de impunere nr..... pentru suma delei reprezentind:

- lei – impozit pe veniturile din salarii și asimilate salariilor;

- lei – majorări de întârziere aferente ;

- lei – contribuția individuală de asigurări sociale reținute de la asigurați;

- lei – majorări de întârziere aferente;

- lei – contribuția de asigurări sociale datorată de angajator;

- lei - majorări de întârziere aferente;

- lei – contribuția individuală de asigurări pentru somaj reținută de la asigurați;

- lei - majorări de întârziere aferente;

- lei – contribuția de asigurări pentru somaj datorată de angajator;

- lei - majorări de întârziere aferente;

- lei – contribuția pentru asigurări de sănătate reținută de la asigurați;

- lei - majorări de întârziere aferente;

- lei – contribuția pentru asigurări de sănătate datorată de angajator;

- lei - majorări de întârziere aferente;

- lei – contribuția de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale datorată de angajator;

- lei - majorari de intirziere aferente;
- lei – contributii pentru concedii si indemnizatii de la apersoane juridice sau fizice;
- lei - majorari de intirziere aferente;
- lei – contributia angajatorilor la fondul de garantare pentru plata creantelor salariale;
- lei - majorari de intirziere aferente.

2.Respingerea ca nemotivata si nesustinuta cu documente a contestatiei formulate de S.C. SRL din Pitesti impotriva deciziei de impunere nr. pentru suma de lei reprezentind:

- lei - impozit pe profit;
- lei – majorari de intirziere aferente;

3. Transmiterea contestatiei formulata de S.C. SRL din Pitesti impotriva Dispozitiei privind masurile stabilite de organele de inspectie fiscala nr., Activitatii de Inspectie fiscala – Serviciul Inspectie Fiscala Persoane Juridice 2 spre competenta solutionare.

Prezenta decizie poate fi atacata la Tribunalul Arges in termen de 6 luni de la comunicare, conform prevederilor legale.

Director executiv